

ТРЕТЯ МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**„Актуальні проблеми, сучасний
стан та перспективи розвитку
індустрії туризму в
Україні та Польщі”**

ЖИТОМИР 2009

Секція 2. Проблеми спеціалізованого туризму. Зелений сільський туризм

УДК 338.48(1-22)(477)

Дейнеко Л.В.

д.е.н., проф. завідувач відділу проблем розвитку продовольчого комплексу та споживчого ринку

Іртищев І.О.

к.е.н., докторант, відділ проблем розвитку продовольчого комплексу та споживчого ринку

Купчак П.М.

к.е.н., н.с., відділ проблем розвитку продовольчого комплексу та споживчого ринку

*Рада по вивченню продуктивних сил України
НАНУ*

СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА НА СЕЛІ

Розглянуто особливості сільського зеленого туризму в Україні. Виділено позитивні та негативні складові його розвитку.

Ключові слова: агрооселя, зелений туризм, тренінг, підприємництво.

Рассматриваются особенности сельского зеленого туризма в Украине.

Выделены позитивные та негативные составные его развития.

Ключевые слова: аграрный дом, зеленый туризм, тренинг, предпринимательство.

In the article the features of rural green tourism are considered in Ukraine. The positive and negative moments of his development are selected.

Keywords: agrohouse, green tourism, training, enterprise.

Постановка проблеми. Серед європейських держав Україна відзначається найбільшим розмаїттям ландшафтних комплексів, значним історико-культурним, етнічним та генетичним надбанням і саме тому раціональне використання туристично-рекреаційного потенціалу України слід розглядати як один із дієвих шляхів розв'язання проблем її економічного розвитку, стабілізації екологічної ситуації та забезпечення належного рівня і якості життя населення. Незважаючи на існуючий потенціал, який часто залишається невикористаним, в Україні досі відомі широкому загалу лише традиційні види туризму (міжнародний і внутрішній курортний). А відпочинок у селі, про який і йде мова у цій статті, який активно розвивається в усіх країнах Європи, лишається на початковому етапі розвитку.

Активізація пошуку на відпочинок у сільській місцевості провокує збільшення пропозиції в цьому порівняно молодому сегменті туристичного ринку. Наприклад, за даними Володимира Васильєва, голови Союзу сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні (ССЗТУ), регіональні представництва Союзу просувають близько 600 різних садиб загальною місткістю більше 6 тис. місць, які щорічно приймають не менш 800 тис.чол. Для порівняння: у Польщі агротуризмом займаються близько 12 тис. господарств, у Франції, Англії й Німеччині – не менш 20 тис. у кожній країні.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженням питання розвитку

сфери зеленого туризму присвячені праці В.П.Васильєва, В.В.Гловацької, М.Й.Рутинського, Л.А.Мерляна, В.К.Терещенка та інших. Незважаючи на це, ряд аспектів цієї актуальної проблеми у нових економічних умовах залишаються недостатньо вивченими і потребують більш глибоких досліджень.

Мета дослідження полягає в необхідності наукового обґрунтування та популяризації відпочинку в українському селі, а також розробки практичних рекомендацій щодо ефективного розвитку та функціонування зеленого туризму як одного із напрямів розвитку підприємництва в сільській місцевості.

Вклад основного матеріалу дослідження. Сільський зелений туризм в Україні почав інтенсивно розвиватися в середині 90-х років ХХ ст., але в ті часи приватних сільських садиб, які приймали туристів, в Україні налічувалося всього кілька десятків, тепер їх тисячі. Найчастіше сільський зелений туризм як додаткова діяльність на селі є формою діяльності сільськогосподарської ферми або двору, тобто він тісно пов'язаний із сільським господарством. Як приклад можемо відзначити, що найбільш успішні агрооселі у розвинених західних країнах паралельно займаються сільськогосподарською діяльністю, або ця діяльність і є головною для агрооселі. Саме сільське господарство в агрооселі є однією з атракцій для туристів, які можуть взяти у ній участь. Для України, де значна частина населення, що проживає у містах, має родичів у селі або періодично навідується у сільську місцевість, така атракція, певно, річ, не є найголовнішою, але для деяких жителів міст це є все ж актуальним, і такою можливістю не слід нехтувати [1].

В Україні 90% сільських туристичних садіб зосереджені в традиційно туристичних регіонах: у Криму, Приазов'ї, Причорномор'ї й Карпатах. Як правило, розташовано ці об'єкти поблизу відомих курортно-рекреаційних центрів, без відпочинку й гірськолижних курортів. Спеціалізуються вони на прийомі ліжників або пляжних туристів і часом без усяких фольклорних особливостей, якими, власне, сільський туризм відрізняється від інших видів туризму.

Причорномор'я – регіон, що розташований на півдні України й частково доводиться на Причорноморську низовину (Одеська область, Миколаївська область, Херсонська область). Українське Причорномор'я відоме природно-рекреаційними ресурсами: узбережжя Чорного моря із широкими дрібно-піщаними пляжами, мінеральні води, лікувальні болота, об'єкти природно-заповідного фонду (Чорноморський біосферний заповідник, Асканія-Нова та ін.), пам'ятки природи в садово-паркового мистецтва державного значення.

Всі ці фактори сприяють створенню першокласних кліматичних курортів, найбільш відомими з яких є Кароліва-Бугаз, Куяльник, Затока, Коблево, Очаків, Генічеськ, Скадовск і багато інших. Культурним центром Причорномор'я є Одеса. Це місто має значну кількість культурних пам'яток, пам'ятників видатним діячам культури й мистецтва. Але особливої популярності останнім часом має «Гранітно-степове Побужжя», розташоване в Миколаївській області. Мигія, село, де розташована адміністративна частина Регіонального ландшафтного парку «Гранітно-степове Побужжя» стало переможцем інтерактивного конкурсу за назвою «Діва землі святого Миколая», як краще місце для відпочинку. Конкурс проходив протягом майже трьох місяців. Завдяки йому були названі 12 чудес цього краю, найпривабливіші куточки природи, самі цінні історико-культурні пам'ятки. І не слід забувати, що в Миколаївській області працюють 63 ліцензовані туристичні підприємства, 10 туроператорів і 53 турагентів. Ці підприємства протягом 2008 року надали послуги 48689 туристам. Обсяг наданих туристичних послуг склав 31 млн. 177 тис. грн., а платежі в бюджет, які надійшли від діяльності туристичних підприємств області, –

майже 3,4 млн. грн.

Регіонально-ландшафтний парк «Гранітно-степове Побужжя» розташований на кордоні Первомайського, Доманівського, Арбузівського, Вознесенського, Братського, Врадіївського, Кривоозерського районів Миколаївської області, а також м. Южноукраїнська. Його площа становить 7394,3 га та 1658 га охоронної зони. Територія парку підтримує життєдіяльність близько 1000 видів рослин, 40 видів ссавців, 190 видів птахів, 32 видів риб. Різноманіття комах оцінюється в 11000 видів. Із цього видового багатства більш ніж 150 видів занесено в Червону книгу України, Європейський Червоний список, Червоний список Міжнародного союзу охорони природи, список Бернської конвенції, а також регіональний охоронний список Миколаївської області й перебувають під особливою охороною.

Гранітно-степове Побужжя – це унікальний природний ландшафт, створений виходами Українського кристалічного щита, які утворюють скелі, каньйони й пороги Південного Буту, рік Мертвод, Великої Корабельної, де збереглися заплавні лісу серед розораного степу. Рекреаційно-туристичний потенціал Гранітно-степового Побужжя складається з однієї із кращих у Європі природних трас для водного сплаву. На території парку прокладені пішохідні й водні туристичні маршрути, екскурсійні й екологічні доріжки.

Швидко відбити вкладення в цей бізнес не виходить. Це можна зробити тільки при вартості проживання від \$100 за добу на людину. Але ціни сільських підприємців дуже демократичні і для того, щоб існувати, вони змушені здавати в оренду музичну апаратуру, виступати з концертами на фестивалях, надавати транспортні послуги й т.д. Але підвищують ціни вони поки не збираються. Справа в тому, що при високій вартості розміщення потрібно втримувати й високий рівень сервісу, а це велика проблема. Купити «хатянку» у закладеному селі у віддаленому районі можна разом із землею за \$ 2-3 тис. Причому спектр послуг, які готові запропонувати сільські підприємці досить широкий: від ночівлі в саманній хаті до полювання, катання на конях і риболовлі. Що ж стосується знайомства з побутом і традиціями, то підприємцям найчастіше не потрібно шукати екскурсоводів, досить сільського вчителя.

Для залучення туристів у село вареників і горілки недостатньо. Конче потрібно створити карту привабливої місцевості, сформувати її історичну легенду й програму активного відпочинку. У протилежному випадку, перший клієнт може виявитися останнім. Саме тому власники сільських туристичних садіб активно розвивають султні послуги, займаються розвитком маршрутів і пошуком народних промыслів на території району. Для того, щоб одержати віддачу від туристичного бізнесу на селі, необхідно приймати не менш 50 чол. на місяць. При цьому в більшості випадків досить буде одержувати 250 грн. з людини за добу (150 грн. – проживання плюс 100 грн. – харчування). На жаль, одержати кредит або ж провести масову рекламну кампанію для села практично неможливо. Тому для більшості власників садіб туристичний бізнес не є основним, вони заробляють в іншому бізнесі.

Експерти вказують на ряд проблем, що стримують розвиток сільського зеленого туризму в центральноукраїнській «глибинці». Перша – інформація про існуючі садиви найчастіше не доходить до споживача. Насамперед, через недостачу засобів у самих власників. Тому власники садіб воліють рекламуватися за принципом «з рук у руки», через електронний каталог ССЗТУ, а також беручи участь у туристичних виставках і етнологічних фестивалях.

Друга проблема – недостача власних засобів для облаштування туристичних об'єктів та їх інфраструктури. Взяти кредит під організацію об'єкта сільського туризму в Україні майже неможливо. До того ж в Україні більшість суб'єктів даного виду туристичного бізнесу не є підприємствами, а тому можуть кредитуватися тільки як

фізичні особи, але в сільській місцевості це рідкість. Тому більшість власників садів, крім надання туристичних послуг займаються й іншими видами бізнесу або ж шукають партнерів у великих містах. Працювати через туркомпанії або готелі наслідуються лише одиниці – побоюються цінових накруток. Наприклад, тижнева літня відпустка в селі з харчуванням у Київській області коштує в середньому \$ 250-300, тоді як у Карпатах – \$ 600-700, а в альпійському селі – від \$800.

На думку експертів, попит на цей турпродукт у центральній частині України остаточно не сформований. Більшість власників садів пропонують поки лише проживання. Але як тільки вони підійдуть до організації відпочинку більш професійно (транспортне обслуговування, проведення екскурсій і анімації) і підключать до цього бізнесу інших підприємців із суміжних галузей, тоді результат буде кращим.

Перші роки становлення сільського зеленого туризму відзначилися тим, що процес почали фінансувати міжнародні організації-донори, зокрема Фонд розвитку Карпатського регіону, "Свразія", "Відродження", програма TACIS та інші. Їх високим був необхідним поштовхом для активної діяльності. Зараз багато програм розвитку сільського зеленого туризму також діє за допомогою донорських коштів [5].

Реклама і пропаганда сільського зеленого туризму дає головним чином на Спільку сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні та заснований науково-популярний журнал "Туризм сільський зелений". Ця всеукраїнська неприбуткова організація кожного року на весні проводить виставки-ярмарки сільського туризму "Українське село запрошує". Разом з тим, агрооселі також презентуються на туристичних та сільськогосподарських виставках і ярмарках (хоча переважно, лише найрозвиненіші агрооселі). Поруч із всеукраїнським каталогом (на базі журналу "Туризм сільський зелений") виходять розрізнені і часто нескординовані каталоги за регіонами. Потребує удосконалення реклама сільського зеленого туризму в Інтернеті [2].

Органи влади проявляють інтерес до розвитку сільського зеленого туризму, особливо у регіонах, які є традиційно туристичними, але чіткої програми підтримки та стимулювання розвитку сільського зеленого туризму не розроблено. Кошти на підтримку саме цього виду діяльності майже не виділяються. Власники агрооселі більше зацікавлені у співпраці з неурядовими організаціями, які можуть надати їм реальну підтримку чи рекламу.

Туристичні оператори (турфірми) мало зацікавлені розвитком сільського зеленого туризму (крім співпраці з елітними агрооселями), оскільки вони отримують невеликі комісійні від такої співпраці, а також агрооселі не мають належної якості послуг, яка зацікавила б клієнтів, що замовляють відпочинок у туроператора.

Необхідно відзначити і позитивні моменти розвитку сільського зеленого туризму в Україні. Насамперед, сільський зелений туризм створює робочі місця і приносить прибуток сільському населенню, який важко заробити іншим чином. Розвиток цього виду туризму спонукає до поліпшення благоустрою сільських садів, вулиць, загалом сіл; стимулює розвиток соціальної інфраструктури.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Туризм займає особливе місце в економіці країн і саме розвиток сільського туризму дасть можливість зменшити рівень безробіття на ринку праці в Україні, скоротити міграції робочої сили з села до міста, розвивати соціальну інфраструктуру села, покращувати благоустрій осель, вулиць та сіл. Разом з цим це дасть змогу збувати сільськогосподарську продукцію без посередників, відроджувати, зберігати і розвивати народні промисли та історико-культурні спадщини, диверсифікувати місцеву аграрну економіку, а також розширити загальний спектр туристичних послуг, що їх нині пропонує Україна.

Список використаних джерел:

1. Гловацька В.В. Сільський зелений туризм: сутність, функції, основні організації: [Про розвиток зеленого туризму (СЗТ) в Україні] // Економіка АПК – 2006 – №10. – С. 148-155.
2. Заставецький Т.Б. Туризм як одна з пріоритетних галузей розвитку депресивного аграрного регіону // Туризм сільський зелений. – 2007 – №6 – С. 15-19.
3. Мельниченко С.В., Михайличенко Г.І. Розвиток сільського туризму як джерела отримання додаткових доходів особистих селянських господарств в Україні // Бар'єри та можливості розвитку малого та середнього бізнесу в Україні // Матеріали наук.-практ. конф., м. Київ, 14-15 лютого 2005 р. – К.: РВПС України НАН України, 2005. – С. 250-251.
4. Рутинський М.Й., Зінько Ю.В. Сільський туризм: Навч. посіб. / М.Й.Рутинський, Ю.В.Зінько. – К.: Знання, 2006. – 271 с.
5. www.greentour.com.ua.

УДК 631.115(075.8)

Бойко Є.О.

аспірант

Рада по вивченню продуктивних сил

України НАН України, м. Київ

Бойко О.С.

магістрант

Миколаївський державний аграрний університет

РОЛЬ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Висвітлено роль сільського зеленого туризму у вирішенні соціально-економічних проблем села. В сільській місцевості зелений туризм – це додатковий дохід, який необхідний для розвитку українського села.

Ключові слова: сільський зелений туризм, зайнятість, сільське населення.

Освещено роль сельского зеленого туризма для решения социально-экономических проблем села. В сельской местности зеленый туризм – это дополнительный доход, необходимый для развития украинского села.

Ключевые слова: сельский зеленый туризм, занятость, сельское население.

In the article the role of rural green tourism in the decision of socio-economic problems of village. In rural locality green tourism it is "one of income" which must be develop for development of the Ukrainian village.

Keywords: rural green tourism, employment, rural population.

Постановка проблеми. В умовах загальноєкономічної кризи соціально-економічні проблеми села надзвичайно загострилися. Сільське населення в умовах функціонування ринку недостатньо орієнтується в ринковій економіці та бізнесі, не знайоме з методами менеджменту та маркетингу, правовими питаннями аграрного виробництва. Тому наше завдання полягає в тому, щоб сприяти розвитку українського села через розвиток зеленого туризму.

Аналіз останніх досліджень і публікацій про розвиток сільського зеленого

*Друкється за рішенням засідання
Вченої Ради Київського інституту бізнесу та технологій
(протокол № 2 від 25.09.2009 року)*

Рецензенти:

*Данилишин Б.М., доктор економічних наук, професор
Куценко В.І., доктор економічних наук, професор
Романенко О.В., кандидат філософських наук, доцент*

**Актуальні проблеми, сучасний стан та перспективи розвитку
індустрії туризму в Україні та Польщі: Матеріали другої міжнародної
науково-практичної конференції / За ред. Саух І.В. – Житомир: Вид-во ЖФ КІБІТ, 2009.
– 244 с.**

75.81

©Київський інститут бізнесу та технологій

Сучасний динамічний світ актуалізував проблему з'ясування ціннісних підвалин існування людства. Перехід до постіндустріального суспільства супроводжується такими суттєвими змінами глобального масштабу, що вони не лишають "недоторканою" жодну сферу людського буття. Значно ускладнилось життя суспільства структурно і функціонально, змінюється образ усього світу, загострюються глобальні проблеми. Усе це стимулює інтерес до ослянення особливостей суспільного розвитку, до вивчення якісних перетворень сучасного світу, розуміння зв'язків минулого, теперішнього, майбутнього, явищ реального життя.

Серед структурних елементів світового ринку послуг важливе місце займає туризм як багатостороннє явище, що поєднує економічні, соціальні, культурні та екологічні аспекти, має невичерпний потенціал для постійного прогресу, тісно взаємодіє з багатьма галузями економіки, зумовлюючи його провідне місце у соціально-економічному житті країн і народів. Він є найдинамічнішою галуззю у світі, чинником економічного та культурного розвитку, захисту навколишнього середовища та історико – культурної спадщини.

У ХХ столітті відбулася справжня туристична революція, такою ж мірою творча і важлива, як індустріальна. Туристичний бум стався завдяки зростанню купівельної спроможності населення, збільшенню вільного часу у людей, успішному розв'язанню транспортних проблем. Якщо у 1950 році у світі міжнародні подорожі здійснювали 25 млн. осіб, то у 2000-му - майже 700 млн. У 2010 році міжнародні подорожі здійснюватимуть понад 1 млрд. осіб. А якщо додати і внутрішні поїздки та екскурсії, то третина населення планети перебуває у статусі туриста. У 2003 році прибутки від туризму сягнули 523 млрд. доларів США. Крім того, туризм - це каталізатор розвитку як окремих галузей економіки, так і соціально-економічного розвитку цілих країн.

Світова індустрія туризму знаходиться сьогодні на підйомі, впевнено наближаючись до цифри 1 млрд. дол. США прибутку на рік. А зацікавленість країн у розвитку туризму пов'язана з такими його специфічними особливостями, як: 1) менша порівняно із сучасними промисловими галузями, капіталомісткість; 2) здатність забезпечувати нові робочі місця, підвищуючи зайнятість населення; 3) позитивний вплив на економіку регіонів; приток іноземної валюти і, відповідно, задовільний вплив на сальдо платіжного балансу та інше. Туризм став глибоко укоріненою частиною культури кінця ХХ – початку ХХІ століття, елементом стилю життя більш ніж третини людства і участь в туристичному процесі можна розглядати як складову суспільного життя.

І хоча індустрія туризму є досить молодого галуззю підприємницької діяльності, на сучасному етапі розвитку суспільства обґрунтування розвитку туризму як в практичному, так і теоретичному аспектах базується на його характеристичні як найбільш розвинутої та однієї з найдинамічніших галузей економіки.

Туристична галузь України, яка володіє значним потенціалом, набуває дедалі більшого значення для розвитку економіки та соціальної сфери, стрімко інтегрується у світову туристичну індустрію. Об'єктивними передумовами процесу входження до складу найбільш розвинутих туристичних країн світу слід вважати: вигідне геополітичне розташування, значний рекреаційний потенціал, сприятливі кліматичні умови, розвинута мережу транспортних сполучень, культурну спадщину. Багатство природно-ресурсного, історико-культурного та туристично-рекреаційного потенціалу створюють можливості для інтенсивного розвитку багатьох видів і внутрішнього, і іноземного туризму. За оцінками експертів, Україна має найвищий у Європі коефіцієнт транзитності.

ВСТУП	
СЕКЦІЯ 1. ТУРИСТИЧНА ІНДУСТРІЯ УКРАЇНИ: ПРІОРИТЕТИ СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ	
Куценко В.І. ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА – ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ	
Dr Maria Koniusz Przyszłość turystyki w Unii Europejskiej - strategia i realizacja	
Сокол Т.Г. „ТУРИСТИЧНА ПОСЛУГА” ТА „ТУРИСТИЧНИЙ ПРОДУКТ” – СУТНІСЬ ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ	
Фастовець О.О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СФЕРИ ТУРИЗМУ НА ПРИКЛАДІ ЛІВАНУ	
Курєда Н.М., Самойленко В. О. НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ВІЗНОГО ТА ВИЗНОГО ТУРИЗМУ УКРАЇНИ НА ПОЛЬЩА	
Кобзова С.М. АЛГОРИТМ ПРОЕКТУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ТУРИСТИЧНИХ МАРШРУТІВ	
Колесник О.О. ЕКОНОМІЧНА ОЦІНКА ТУРИСТИЧНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ УКРАЇНИ	
Пацалок К.О. ТУРИСТИЧНИХ БІЗНЕС В УКРАЇНІ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО РОЗВИТКУ	
Шняманська В.В. РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	
Ковалова М.О., Удовенко І.О. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТА СТАНОВЛЕННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ: СТРАТЕГІЯ ТА ОСНОВНІ ЧИННИКИ	
СЕКЦІЯ 2. ПРОБЛЕМИ СПЕЦІАЛІЗОВАНОГО ТУРИЗМУ. ЗЕЛЕНІ СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ	
Дейнеко Л.В., Іртішцева І.О., Купчак П.М. СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА НА СЕЛІ	
Бойко Є.О., Бойко О.С. РОЛЬ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	
Вискушенко А.П., Корбут Г.О., Памірський М.С. ГЕОЛОГІЧНІ ЕКСКУРСІЇ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ РЕСУРС МІСЦЕВОГО ТУРИЗМУ	
Герасимчук Н.А. ПЕРСПЕКТИВИ ВИХОДУ З КРИЗИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ З ДОПОМОГОЮ АГРОТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Першко І.О. ЕТНІЧНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: ДО ІСТОРІЇ ВИВЧЕННЯ ПИТАННЯ	
Герасимчук В.І. АНГЛІЙСЬКА МОВА ЯК НЕОБХІДНИЙ РЕСУРС ДЛЯ ВЕДЕННЯ АГРОТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	

О.Б. Ницак РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	82
СЕКЦІЯ 3. МЕНЕДЖМЕНТ ТА МАРКЕТИНГ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ	87
Герасимчук А.А. ПІДПРИЄМЕЦЬ І МЕНЕДЖЕР: РІЗНИЙ ЗМІСТ І ТЕРМІНИ	87
Вікарчук О.І. МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ ЯК ФОРМА ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ УКРАЇНИ	90
Кульбіда Н.М. ПРОФЕСІЙНІ СТАВЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВА ЖИТТЄВОЇ ПОЗИЦІЇ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ	93
Валінкевич Н.В., Орлова К.Є. УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ОЦІНКИ СТАНУ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В РЕГІОНІ	95
Максимець С.М. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ ТУРИЗМУ	98
Захарчук С.С. ФІНАНСОВО – ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ	100
Синенко І.В. ВПЛИВ МЕРЕЖІ АВТОТРАНСПОРТНИХ КОРИДОРІВ НА РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ	104
Кішка О.С. ОПТИМІЗАЦІЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ В ТУРИЗМІ	110
Сорока С. П. РЕГУЛЯТОРНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ У СФЕРІ ТУРИЗМУ І ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ	115
Глоба С.В. ПРОВІДНІ НАПРЯМИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ В УКРАЇНІ	119
Діденко А.В. СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	121
Гаврилюк І. В. ТУРИЗМ ЯК ФОРМА МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ	127
Гольцман І.О. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РЕКЛАМИ В ТУРИСТИЧНІЙ ІНДУСТРІЇ	132
Нікітчина О.В., Остапенко М.М. СТРАХУВАННЯ ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ ТУРИСТИЧНОЇ ПОДОРОЖІ	136
М.В. Патарідзе–Вишнівська ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ: ВИДИ, РОЛЬ ТА ФУНКЦІЇ	140
НО Іванчук ВИДИ ТУРИЗМУ ТА РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ	148
НС Мартынова К ПРОБЛЕМЕ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ МЕНЕДЖЕРОВ ТУРИЗМА В КОНТЕКСТЕ МИРОВОГО ЕКОНОМІЧЕСКОГО КРИЗИСА	151

